

41

Вл. Прѣдъ царя трѣба да се дѣйствиува настоятелно: още тая нощъ трѣба да се свърши съ Драгомира..защото като се научи патриарха, Мара... могатъ много работи да станатъ.

Ник. Той е безопасенъ вече.

Вл. Врагътъ и когато е безсиленъ, пакъ е опасенъ, — ми казва~~ше~~ нѣкога, ти, Великий вуйчо. Нѣма ли де а потвърдишъ и сега?

Ник. Добрѣ си ме запомнилъ.

Вл. Ето защо трѣба още тая нощъ .Азъ нѣмамъ вѣра въ Царя. Знаешъ колко мекушавъ е той. Щомъ почнатъ да го молятъ — туку вижъ...

Ник. Да, да!

Вл. Ами страха отъ това, че Драгомиръ и княгинята..

Ник. Напърво мѣсто, Това...именно то е спланило и царя. Върху това ние говорихме.

л. Тѣй както се сложиха работитѣ само едно ще ни спаси: ако княгиня Мара приеме прѣдложението на Мурада. Обаче, до като е живъ Драгомиръ, тя едва ли ще стори това. Ето единъ поводъ за да се свърши веднага съ Драгомира..

Ник. Отлична мисль ! ще я използвамъ!...Здрависвамъ те-ти ще надминешъ вуйча си.

Вл. Не; азъ само ще продължа неговото дѣло. а съ това азъ ще прославя родътъ ни: отъ поколѣние на поколѣние той ще зазладава довѣрието на Царския дворъ.

Ник. / Вслушалъ се/ Царя ~~жкснѣ~~, а врѣмето не чака.

Вл. Щомъ махнемъ Драгомира— другото само ще се наложе.нека не ни плаши врѣмето.

Ник. Имашъ право.

Вл. Да ида да се присѣдина къмъ свитата или да остана тукъ? Какъ мислишъ, драги вуйчо?.

Ник. Иди се присѣдини. Той трѣба да иде.

/ Владиславъ излиза/;

Ник. / Вгледанъ надирѣ му/ Какъвъ уменъ!.. Да му се ненадѣвашъ. Чинътъ като че прави хората по умни!

/ Дѣлго ходи изъ залата; клати глава като че рѣшава нѣщо и щомъ чува стѣпки — спира се./

IV.

Влиза Царя съ свитата си, придруженъ отъ Владислава.

Ш. / Къмъ свитата/ ~~излиза~~ Владиславе, остани!

/ Владиславъ застава съ почитание/.